Руске Дружтво Сиверней Америки

Г Л А С Н Ї К

Rusyn Association Of North America

Рок V Число 3 (13) Киченер, ОН, Канада Децембер 2000

ЩЕШЛЇВО У ТРЕЦИМ МИЛЕНИЮМЕ!

Пред нами нєзвичайни Нови рок бо Новорочна ноц будзе праг медзи другим и трецим тисячрочйом нашей ери, часу котри чече од зявеня Христа на Жеми! И календарски ступаме до трецого милениюму.

У знаку тей нєкаждодньовей хвильки чловечества жадаме шицким нашим членом як и приятельом Руского Дружтва Сиверней Америки вельо радосци, щесца и успиху у Новим 2001 року и Новим милениюме!

Шицким, тиж, жадаме щешлїви и приємни Крачунски швета!

Управни одбор Р Д С А

ПРЕД КРАЧУНСКУ СЛУЖБУ БОЖУ У КИЧЕНЕРУ

НА СЛАВУ ХРИСТОВОГО РОДЗЕНЯ

Праве тих дньох наполнює ше пейц роки як пестуєме духовни живот у тей часци Канади. Нє можеме ше барз вельо хваліц бо вон наисце скромни. Алє кед, з другого боку, дакус роздумаме и вежнєме до огляду шицки условия у котрих жиємe и робиме, вец то анї нє випатра таке скромне.

Маме два Служби Божи до рока та ше теди найбаржей здогаднєме своїх традицийох и обичайох цо их нашо родичи баржей, як ми ту тераз, пестовали. Вирогатно анї вельо вецей нє можеме посцигнуц понеже зме мале число фамилийох на тих широких канад-ских просторох.

Кед же нашо присуство на тих двох Службох щире, кед придземе голєм у тих нагодох розтерховани од каждодньовей бриги за нашу еґзистенцию, бриґи за фамилию, теди можеме висц зоз церкви мирней души, чистей совисци и зоз вельким оптимизмом патриц до будучносци.

И тей жими отримаме

Руски пикник у Онтарию, юлий 2000 року

Поволанка

НА РОЧНУ СХАДЗКУ РУСКОГО ДРУЖТВА СИВЕРНЕЙ АМЕРИКИ

Пейц роки роботи за нами. Єден рок прешол и од Першей вибеpанковей схадзки РДСА, кед вибрани нови состав Управного одбору и шейсцох одборох задлужених за рижни активносци. Як то уж узвичаєне, на схадзки членства треба претресц рочну роботу Дружтва и утвер-дзиц нови план, нови напрямки за 2001 рок.

Поволуєме шицких заинтересованих котри маю дзеку вжац учасц на **Рочней схадзки РДСА** же би пришли дня януара 2001 року до просторийох Rapid Gear-a 1596 Strasburg Road, Kitchener, Ontario **на 11 годзин**.

Дньови шор:

1. **Звит о роботи РДСА за период децембер 1999-децембер 2000**
2. **Финансийни звит Дружтва за период децембер 1999-децембер 2000**
3. **Звит Надпатраюцого Одбору**
4. **План роботи Дружтва у 2001 року**
5. **Дискусия по Звитох и Плану роботи**
6. **Прилапйованє Звитох и Плана роботи**
7. **Вименки и доплнєня Статута Дружтва – предлоги, дискусия и прилапйованє утвердзених вименкох и доплнєньох**
8. **Рижне**

(закончанє з першого боку)

Крачунску Службу Божу. На старим месце у **Українскей Католїцкей церкви, 131 Victoria St S** у Киченеру **25 децембра (пондзелок) з початком на 3 г пополадню**. Будзе ю служиц наш паноцец **Мирослав Чайка**, парох Церкви Пресвятей Богородици зоз Торонта. Паноцец Мирослав обецал привесц даскелїх парохиянох зоз спомнутей церкви же би нам, як и прешлих рокох, помогли шпивац Службу Божу и красни крачунски коляди.

Поволуєме шицких Руснацох котри можу и жадаю присц на Службу Божу, як тих зоз Киченеру так и гевтих зоз других местох у тей часци Онтария, же би пришли зоз своїма найблїзшима и зоз своїма приятелями преславиц родзенє Исусово и зашпивац Крачунски писнї.

М. Будински

Предлог:

ПЛАН РОБОТИ Дружтва у 2001 року

А) VIII Руски бал у Канади, фебруар 2001 року, Бреслау, сала Словенского Дружтва “Сава”
Б) Лєтнї пикник
В) Єшеньски пикник
Г) Служби Божи у Киченеру, з послужбовим друженьом
Ґ) Забавно-рекреативни активносци на пикникох
Д) Културно-традициийни активносци
Е) Видаванє Гласнїка та друга видавательна и информативна дїялносц
Ж) Други активносци

Управни Одбор РДСА

З РОБОТИ РУСКОГО ДРУЖТВА СИВЕРНЕЙ АМЕРИКИ

ОТРИМАНИ XVI РУСКИ ПИКНИК У ОНТАРИЮ

Потераз наймасовнєйши сход Руснацох

Найлєпши "оцаговачки" примаю награду

Найвекши рочни сход Руснацох у южней часци Канади - традициийни **Руски пикник** - отримани соботу, 1 юлия, по 16-раз. У прекрасним амбиєнту озера Кристи, нєдалєко од Гамилтону, зишли ше вецей як **110 особи** - цо Руснаци, цо їх приятелє - так же мож повесц же то було потераз наймасовнєйше стретнуца наших виселєнцох котре ше отримує знагоди Дня Канади, а у орґанизациї Руского Дружтва Сиверней Америки.

Учашнїки Руского пикника ше сходзели зоз шицких бокох - зоз Гамилтону, Торонта, Киченеру, Брантфорду, Ґвелфу и других местох з тей часци Онтария аж там дзешка до годзини пополадню. На сход сцигли и нашо виселєнци з Америки та и госци зоз Едмонтону, з Алберти. Хвиля, тей яри досц

Янко и Юлин Рац у финишу печеня прашаткох

пременлїва, у подполносци потримала и бул то єден з найкрасших дньох у тим периодзе. Руски шпиванки одгуковали над местом за вилєти а учашнїки схода ше дружели, приповедали, даєдни ше нє видзели цали рок...

И попри прохибициї, на нєобяшнїви способ ше медзи учашнїками пикника зявели якиш фитьовки, фляшки "з билу"и подобни линцури за отверанє апетиту. Тото шицко за досц кратки час "знїщене".

Од вчасного рана ше пририхтовало погосценє за числених учаснїкох. Тройо прашатка и єдно баранче, у складзе з красну традицию, и того року подаровали донаторе - єдно прашатко даровала фамилия **Сеґеди**, друге Яни и Любка **Колбас**, треце Мирослав **Колбас** а баранче виплацели Владимир и Славка **Шимково**. Прашатка були (уж зме на тото звикли як на даяки стандард) до перфекциї фино випечени дзекуюци труду и искуству **Янка** и **Юлина Раца**. Браво майстрове! Там после годзини пополадню пах смачней прашецини нагадовал же ше час полудзенку приближує. Полудзенок бул богати и прето же нашо ґаздинї принєсли и рижни шалати, колачи и други лакотки так же, кед тото шицко нєстало, учашнїки сходу з новима моцами предлужели друженє. Пре масовну нащиву указало ше же порихтане послуженє було достаточне праве лєм за тих цо були на полудзенку а гевти цо запожнєли дакус - остали без печеного меса.

У познєйших годзинох орґанизовани даскельо бависка за дзеци и старших. Наймладши перше преношели воду у балонох (два екипи), потим кнїжки на глави и було весело и надосц шмиху, а найлєпши у змаганьох освоєли скромни награди. Старши перше, як случайно вибрани пари, ношели лабди тримаюци их лєм з чолами, потим було оцаговане штранґа - перше екипа составена зоз Рапидґировцох з добру тактику (читайце: з лукавством на терену) победзела процивнїцки бок и пошла зоз фляшу вина, а потим ше оцаговали и два женски екипи и - було возбудлїво! Спортски активносци предлужени зоз фотбалским змаганьом.

У рамикох руского пикника орґанизоване и призберованє пенєжних средствох як помоц за видаванє кнїжки **"Руска ґимназия"**. Тота активносц почала пред пикником, у рамикох ГЛАСНЇКА, новинкох котри видава Руске Дружтво Сиверней Америки, а на самим пикнику є приводзена ґу законченю и мож повесц же назберане пенєжу у вредносци прейґ 500 ДЕМ. То потераз найвекши донаторски фонд за таки наменки назберани на єдним нашим сходу.

Учашнїки Руского пикника ше почали розходзиц пред змерком з обецунку же векшина придзе и на идуци руски сход, на **Єшеньски руски пикник**, котри будзе отримани **2 септембра** на месту за вилєти у околїску вароша Вудсток.

Г. Колєсар

ОТРИМАНИ “ЕДМОНТОНСКИ ПРАДКИ”

ТРЕЦЕ ПРАДКОВАНЄ У АЛБЕРТИ

Першого виканду у авґуст (5 и 6 авґуст 2000 року), як було порадзене и у нашим “Гласнїку” обявене, у красним амбиєнту парка “Cardif Golf & Country Club” у Едмонтону зишли ше нашо Руснаци зоз провинцийох Алберта и Саскачеван. Зоз Бритиш Колумбиї, нажаль, нїхто нє припутовал гоч було дзеки и догварки же приду.

На пикнку було 20 госцох, а з боку домашнїх ше зишли 34 особи. Так ше потрафело же праве у тим чаше пре рижни причини 11 особи з Едмонтону були у нащиви старому краю, цо зменшало число домашнїх.

По красней хвилї госци припутовали у пополадньових годзинох и домашнї их з радосцу дочекали. Привитал их дякон **Янко Гербут** и пожадал шицким приємни хвильки на тим стретнуцу. А на столох уж було шицко порихтане за вистатих, од далєкей драги, госцох як и за домашнїх: печена прашецина (двойо прашатка) упекли и даровали тому сходу **Яким и Силви Папуґово**, а з роштиля ше ширел приємни пах чевапчичох – дарунок **Михала Дудаша** котри бул и главни майстор за їх пририхтованє, вєдно зоз **Звонком Ковачом**.

Ґаздинї ше остарали и принєсли вецей файти шалатох и сладких колачох. Була порихтана и цепла пахняца кафа та хто мал дзеку послужовал ше. На боку, у велькей канти з лядом, розхладзовали ше соки и пиво за цо ше остарал **Владко Дудаш**. Такой по

полудзенку **Марча Мученски** и **Владко** послужели присутним сладоляд.

Розумлїве, радосц стретнуца уж познатих нам особох провадзела наша писня.

По полудзенку орґанизоване фодбалске змаганє. Єден тим був составени зоз дакус полнєйших особох, а други зоз худших бавячох. Же би ше знало хто дзе ма бавиц – премерало ше каждого бавяча там дзе є найгрубши. У фодбалским змаганю участвовало векше число присутних а резултат був нєришени.

Вечар госци були змесцени до наших обисцох дзе було предлужене друженє до позно вноци.

Внєдзелю пред поладньом скоро шицки учашнїки пикнику присуствовали Служби Божей у **Катедралней церкви Св. Йосафата**, дзе служел **о. М. Планчак**, хтори зоз свою фамилию тиж був учашнїк на нашим пикнику.

По Служби Божей предлужене друженє у парку дзе, по смачним полудзенку, було и писнї и танцу.

Старши учашнїци пикника-фотка за памятку

У позних пополаднєвих годзинох на розходзе до своїх домох, каждe ношело радосц у шерцу же зме ше стретли зоз своїма, же ше стретли нашо млади, же ше сретли нашо дзеци. Одпитовали зме ше єдни од других з вельку надїю и жаданьом же би ше таки стретнуца отримовали роками, роками хтори пред нашима младима. Же би ше нє забул язик, писня, обичаї... Як то и чи то зачуваме завиши од нас самих. А же ше голєм у блїзшей будучносци остараме зачувац нашо святинї потвердзує и факт же, ище у цеку самого пикника, шицки достали поволанку од учашнїкох пикника зоз Саскатуну же бизме ше 2001 року ознова зишли на Руски пикник у Саскачевану.

Амалия Дудаш

VIII ЄШЕНЬСКИ ПИКНИК РУСНАЦОХ У ОНТАРИЮ

ТРЕСКАЛО, ГИРРРМЕЛО ...А РИБА ИШЛА

За септемберски лонґ викенд (Labour Day) був вязани термин за наступни Руски пикник, за **VIII Єшеньски пикник Руснацох** у Онтарию, у Канади. Лєто було з пременлїву хвилю, релативно досц дижджовне и швиже, та члени Руского Дружтва Сиверней Америки менєй одходзели на вилєти у драгоциних хвилькох одпочивку. На озеру Питок, у Вудстоку, уж после поладня 2 септембра було коло 60 присутних. Було похмарене од вчасного рана и була велька влага цо нє обецовало даяку сиґурносц. И наисце, там дзешка после годзини пополадню спадли перши капки дижджу, а вец почала права лєйба та ше присутни на пикнику скрили под сиґурни кров нєдалєкого павильону.

Зацмело ше, спущели ше хмари, цми белави, аж по сами верхи древох (у страху ше шицко привидзує, агейце) и вец - почала "штрельба"! Трескало и блїжей, и далєй, и над озером, и до лєса...гирмело, жем ше тресла а, гат, було и страху, нє мож а нє припознац. Правда, гоч и ляло,

Владо и "нєсудзена" риба

найупартейши дули до роштилю (и до фляшкох) под вельку стреху и рихтали полудзенок гоч нє випатрало же дочекаме вечар на озеру.

И вец, як то лєм влєце зна буц, почало ше розяшньовац и зоз востоку и зоз югу. О нєполни пол годзини хмари ше розишли, вода нєстала у жеми, слунечко играло и учашнїки Руского пикника вишли спод крова павильона.

И як кед би пред тим нїчого страшного нє було - живот ше врацел до красного амбиєнту озера Питок. Обавени полудзенки, почало друженє, музика заграла, рибаре рушели знова опробовац щесце. Медзи нас сцигла и млада **Натали Лазор Клаїч** з Австралиї котрей мац Фемка з Керестура а Оцец Онуфри з Коцура. Натали ше нєдавно одала ту, до Канади, и жиє у Гамилтону. Фодбалере завжали штредок пажици, младши окупирали гомбалки, мацери ше преходзели коло озера и претресали "актуалну ситуацию"...

Вчасне рибарске щесце, ище пред дижджом, ошмихло ше Тияни Перепелюковей и, такой потим, и Маї Чакановей - обидва вицагли красни прикладнїки смачних басох...а нєодлуга потим

Владо Шимко принєсол наисце красну потьку та то була нагода и за "мальванє" на фотоапаратох. И добре же трофей був "намальовани" зоз сучасну диґиталну фототехнїку бо о кратки час - здзиваче було празне. Потька ше долапела шлєбоди! До змерку упарти рибаре наполнєли 3-4 кабли зооз рибами, були то преважно терпеши, таки, 5-6 на килу. Шумни фалати.

Учашнїки тогорочного VIII Єшеньского руского пикника ше розишли пред саму ноцу, нєвольно одходзаци з парку у Вудстоку за котри велїх вяжу числени сентиментални памятки.

Г. Колєсар

РЕПОРТАЖНИ ЗАПИС

НАЩИВА ПИКНИКУ КАРПАТО-РУСИНСКОГО ДРУЖТВА У АМЕРИКИ

“У ПИЦБУРҐУ ТАКЕ НОВЕ...”

- **Нащива VI пикнику Карпато-Русинского Дружтва, котри отримани у Питсбурґу, представя установйованє цалком конкретного контакта медзи двома орґанизациями**
- **Дожите на пикнику нам служи и як красни приклад як ше пестує власну културу у условийох котри, з найвекшей часци, обезпечую барз малу подпору за тото**

Пише:
Ґавриїл КОЛЄСАР

Уж вецей як два роки прецек информацийох медзи Руским Дружтвом Сиверней Америки у Канади и Карпато-руским Дружтвом и, вообще, Русинами у ЗАД, постава вше интензивнєйши дзекуюци, насампредз, податком котри уруцени до вецей руских веб сайтох на Интернету. Даскельо тисячи нащиви и числени емаили зоз питанями у вязи местох зоз котрих походза предки, о дїялносци РДСА и другим потвердзовали потребу за конкретизованьом контактох, за блїзшим упознаваньом... Нєдавна поволанка з боку К-РД за присуство на їх рочним пикнику ше указала як цалком красна нагода же би ше, конєчно, и у пракси видзело цо и як роби тото американе русинске дружтво и спадла одлука: ***Идземе!***

* * *

Нєдзельне рано (24 септембра) ше будзело у за нас нєзвичайно скромним цеку транспорту на автодраги 401. Место велькей рики, тераз то був лєм поточок автох, без присуства огромних камионох На драги ґу 6-ици на пар заводи нам до оч блїсло слунко на виходзе з муку пребиваюци през ище вше цмобелави хмари котри випущели ноцни диждж над тоту часцу Онтария. Благе поцерпанє ше почувствовало з наших “фахових” проґнозох о тим чи у Питсбурґу похмарене, чи пикник, можебуц, будзе под амрелами и стрехами? Ище зме нє сцигли анї на пол драги ґу Ниягари а нєбо ше розяшнєло и зоз белавидла над нами блїсло слунечко у полней красоти. За корманьом “Jeep”-а шедзел Юлин, а Ана, Яни и Любка Сеґеди и подписнїк тих шорикох пробовали зоз кафу и дискусию “на рижни теми” розогнац дримоти. А дримоти нам, такой после Бафала, розтаргал на жимни и “анї случайно нє пребачуєм” способ млади американски полицай котри з радаром чекал свойо перши ранши жертви. Канадяном, приповеда ше, нїч нє може буц пребачене з боку американских полицайох.

После релативно ровней часци держави Ню Йорк уходзиме до горйовитого подруча Пенсилваниї. Раз ше ми привидзує же сом дзешка у стред Фрушкей Гори, а вец ме предїл здогадує на нїзши схили Карпатох... Карпати?!? Гм...хто зна, можебуц праве тоти желєни, прекрасни гори котри прекриваю цалу Пенсилваню були причина же би стотки тисячи русинских имиґрантох, велька худоба зоз Карпатох, там дзешка такой после 1880 року та надалєй, глєдали свой дом праве на схилох тих пенсилванийских горох. Нє збудовали би вони ту свойо фамилийни гнїзда кед би ту нє були и гевти познати “чарни фабрики”и рудокопи “на стодвацец вата” под жему...И глїбши, вельо глїбши! И фабрики и рудокопи живот зоз нїх цицали алє, нєт сумнїву, и оможлївйовали им и їх часто барз численим фамилийом лагоднєйши живот, заш лєм вельо лєгчейши як цо то був живот у красних алє пребарз худобних Карпатох. Сциги до тих предїлох, кус познєйше, и числени имиґранти зоз Бачки и Славониї, там дзешка у перших рокох XX вику. През

“дзвери Америки”, през карантин на острове Елис при Ню Йорку, уходзели Русини/Руснаци до обецаней жеми, часто ище у власним народним облєчиве, дальши живот препровадзали у роботнїцких шматох а на остатню драгу були випровадзани у чарних, шветочних шматох, як прави Американци. У каждим случаю, статистики з пописох жительства на початку XX вику ясно указую же ширше подруче вароша Питсбурґа у Пенсилваниї було населєнє з дзешатками, може и стотками тисячами Русинох з Карпатох. Питсбурґ и його желєзарнї, розвита индустрия и числени рудокопи постали “мац хранителька” предком нєшкайших Русинох на чий зме ше пикник упутели.

ОЦЕЦ ПРИШЛИ 1927. РОКУ...

Желєни лєси цалком прекриваю околни гори, чловек нанєсол рани природи лєм там дзе урезовал драгу глїбше до брега. На єдним таким урезу, на вертикали високей 25-30 метери шиво-червенкасти стини презрани зоз чарним пасмом грубим 1-2 метери. Углє. Єст го ту вшадзи, и вельо грубши пасма як тото коло котрого преходзиме.

На велькей драги наява за варош на котри наиходзиме: **Zelienople**. Нєт сумнїву, то було дакеди населєнє Желєне польо а назва потвердзує же жительство було, вшелїяк, славянского походзеня. Варош вельки а ми го нє видзиме – ту шицки населєня розруцани по лєсох на брещкох, скрити у желєних долїнох...Ми нєшка лєм кущичко дотхнєме сиверну часц Питсбурґа дзе ше, спрам достатих инструкцийох, находзи будинок Горватского дружтва и комплекс з инфраструктуру котрому основна наменка за отримованє пикникох на отвореним просторе.

Влапел сом ше же, уж ту под самим Питсбургом, у себе повторюєм, нїби шпивам, пар стищки:

У Питсбурґу таке нове,
Пию винко брацикове...

У ту, на другим стиху, я и закончовал зоз познаваньом тей писнї зоз такволаного “америцкого циклуса”. Пробовал сом ше здогадац як идзе далєй алє – нє ишло. Но, потїха ми було тото спознанє же, ниа, варош котри ту пред нами, народни шпивач ище пред 100 роками ошпивал и тераз тото нємузикалне слово “Питсбурґ” представя и часточку народней поезиї войводянских Руснацох. [По врацаню зоз пикнику замодлєл сом колеґу Мироня Жироша у Мадярскей же би ми, як зна, “викопал” писню з напредку цитированима стихами. А Миронь би нє був тото цо є кед би ю нє нашол. Правда, послал ми ю з нотами и зоз кратким коментаром: “Намучел ши ме. Барз!” Я му на стихох и труду дзекуєм а вам даруєм жридлову народну писню **“У Пицбурґу таке нове”**. Очиглядно, даєдни стихи з тей писнї и нєшка, у подполносци, актуални.]

У Пицбурґу таке нове:
Пию винко брацикове.
Пию винко, а черкаю,
Ручки себе подаваю.

Напий ти ше, напий вина,
Нє барз часто ту госцина,
Як заробиш, як ґаздуєш,
Кельо на рок пришпоруєш?

Нє мам я ше з чим похвалїц,
Нє мож анї шицко ганїц.
Анї зоз злим, анї з добрим,
Кед под жему чежко робим.

Як широти зме остали,
Шветом зме ше лєм букали
Алє кед зме ше стретали
Ручки себе подавали.

Ручки себе подавали,
З погариком почеркали,
З погариком почеркали,
Смуток з винком розогнали.

Драги поставаю ширши, авта численши, транспортни ґузли комликованши а то ясни знаки же зме вше блїжей ґу Питсбурґу. Вон уж ту, коло нас зоз свою периферию алє нє мож видзиц превельо. Семафор опрез нас и вец – драга нас водзи коло єдного велького теметова на окраїску. Ту, можебуц, лєжа предки даєдним з тих ґу котрим идземе. Вельки теметов, длугоки. Упатрам ше, СЦЕМ видзиц, жадам препознац даяке презвиско на памятнїкох котре

Пикник бул нагода за интересантни стретнуца - Петер Корчнак (шедзи), Ю. Сабадош, Мишел Парвенска, нєпозната и Г. Колєсар

будзе “нашо”, руске, и то будзе доказ же у тим краю жили Руснаци. Нормално, нє видзим нїч, нє препознавам так, у прелєту, тото цо бим жадал..

Слова на жовтим картону “Rusyn picnic”нас упутюю на прикрейшу драгу, до брега, ґу будинку горватского дружтва. Сциги зме медзи першима. Єден челєднїк нам подзелєл наліпки, упутствия и рижни проспекти а домашнї, **Джон Ригети**, привитал нас зоз цеплим ошмихом, одвитовал на нашо питаня, пояшньовал...Вихасновал нагоду упознац нас зоз супругу и представел нам його штверо дзеци. Рушели зме розпатриц тот комплекс за пикники. Велька тераса-бина под кровом у стредку а зоз звучнїкох ше емитує таке як радио-емисия. Джон нам пояшнєл же ше з єдней радио-станїци у Питсбурґу каждей нєдзелї на поладнє емитує информативна радио емисия на анґлийским язику за тутейших Русинох та хасную нагоду пущиц ю и ту, прейґ розгласу, за присутних. Наиходза двоме старши панове и єден ше такой “заквачел” за нас. Озвал ше ґу нам на чистим русинским язику яки можеце чуц и коло Прешова а и на Закарпат’ю. Нєодлуга, познанству вдерени темелї: пан **Петер Корчнак** зом Кемпбелу, Охайо, нас за барз кратки час, єдноставно, очаровал зоз свою приповедку, фиґлями, духовитосцу...

- Я Русин алє – Американєц, бо сом ше ту народзел. Оцец пришли 1927 року а мац пришли за нїм 1929 року и – я ше о 9 мешаци народзел як перше дзецко у фамилиї – приповедал нам пар Корчнак. Нє премкло ми гевто “оцец **пришли**, мац **пришли**” – пан Корчнак бешедовал з язиком котри мал надосц прекрасни архаїзми, вон и нєшка двоєл споминаюци оца и мацер... На мою заувагу же барз добре бешедує по русински, з оглядом же є ту народзени, вон задовольно дзвигнул главу и гварел:

- У нас дома ше бешедовао лєм по нашому. Од малих ногох. Було нас вецей дзеци и оцец були строги и нє попущовали – по нашому ше и бешедовало и шицки звичаї ше почитовало, и Крачун, и Вельку ноц. Тих рокох, кед пойдземе до Европи, до Словацкей и на Закарпат’є, шицки у автобусу од першого дня на мнє прицискаю же бим був праве їх прекладач. А то там барз, барз чежка робота - попатрел ми озбильно до оч и аж кед видзел же ше моя твар претворела до велького знака питаня, вон ше гунцутски нашмеял: - Ша там шора нє знаю, вельки погари маю и полни их з водку наліваю! Налєю – я випиєм, а вони такой знова налєю до верху. Я и тоту випиєм, а вони лєю... Два роки ми требало же бим похопел же то треба дакус водки у погаре охабиц, та вец нє наліваю, алє и вец нєсцерпено чекаю да випиєце!

Ясне ми було: пан Корчнак Американєц, родзени є ту алє – ґени робя свойо. Його справованє, нєпостредносц, дружтвеносц були абсолутно европски, праве таки на яки сом часто наиходзел у валалох у Прешовщини и Медзилаборщини. Славянска душа, широка и полна оптимизму.

ОЙ, ТО ТАМ НА ГОРИ ДУБИНА

Понеже уж цагало на другу пополадняю, пожадали зме дацо поєсц. Окремни павильон-кухня понукал рижни специялитети – прави сармочки, ту популарни пўд назву “голубки” (таки як нашо свадзебни - менши, алє смачни аж настрах), галушки зоз капусту, галушки зоз сиром, пироги зоз сиром...

Место за пикник уж було шумнє пополнєте зоз нащивителями. Обачуєм же ше велї познаю, поздравяю ше, бешедую з ошмихом, чераю видео и аудио касети, рижни информациї... За три годзин пополадню заказани концерт **Фолклорного ансамбла “Славянє”**. Коло нас пребегую дзивчата поприберани до красного народного облєчива, вичесани, нафарбени... Присутни уж позаберали єден шор лавкох коло лєтнєй бини. Понеже сом нє влапел место, станул сом коло єдного 12-рочного челєднїка котри тримал карагулї при себе а був облєчени до народного облєчива, з тим же на покалїченей ноги мал “адидаску”. Ей, тот нєшка нє будзе танцовац – подумал сом себе.

Програма почала. Перши 2-3 танци одтанцовали наймладши члени ансамбла. Симпатични шапутраки, и попри даєдних менших гришкох, вицагли нам аплауз. Нє шпоровали зме дланї. После нїх наступа дует. Оркестер заграл, два красни вокали зашпивали и у лєше коло нас, понад гору, одгукла шпиванка **“Ой, то там на гори дубина”**. Мушим припознац, стресол сом ше, нєсподзивал... Як кед бим тот шпив слухал у стред Керестура, зоз “ружовей” бини, наприклад. Збуртали ше чувства, одпутовал сом на хвильку гет, гет далєко. Ище сом нє верел ухом, питал сом ше чи то насправди можлїве же я тераз ту, на окраїску Питсбурґа, чуєм гласно и ясно слова и музику шпиванки “Ой то там на гори дубина”? Пожадал сом шеднуц. З мойого правого боку, на лавки, опарти два карагулї а їх власнїка – нєт. Шеднул сом а о кратки час сом у оркестру обачел и - єдну “адидаску”. Вера, нє мал сом право, ша тот хлапчиско зоз карагулями анї нє мал намиру танцовац понеже є член оркестри и грац, очиглядно, може. Мали кларинетиста, верце, цалком забул на боль у костки док дул до свойого музичного инструмента.

Наступ старших танєчнїкох був полєтни, квалитетни та анї нє чудо же видео-камери овиковичовали кажду їх точку. Тота гармония музики, танцу, народного облєчива и младосци випровоковала и нашого Яника и його скоро професионалне чувство за добру фотку и з тей

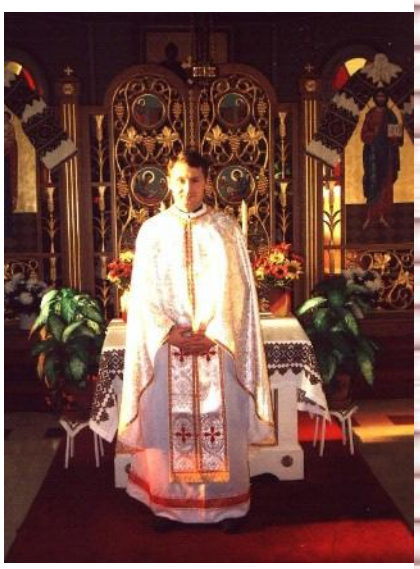
нагоди нє затаєло. На дискретни способ овиковичел финални хвильки наступу Фолклорного ансамбла “Славянє” зоз Питсбурґу, ансамбла котри уж даскельо дециниї наступа и шири богатство русинского фолклору у тей часци Америки.

Уж було на пияту. Понеже зме мали ище 5-6 годзини путованя назад, мушели зме закончовац свойо пребуванє на пикнику Карпато-руского Дружтва з Питсбурґу. Помали зме ше почали одпитовац од домашнїх, од пана Ригетия, од пана Корчнака, од панї Мишел Парвенскей та других котрих зме нєшка упознали. Слунко ше починало спущац ґу заходу а то був знак же и нам уж час рушац на сивер, ґу озеру Ири.

Цихосц у авту, о кратки час як зме рушели, була прервата з аналитичним виношеньом рижних упечаткох з нєшкайшого сходу. Нєт сумнїву, кажде з нас дожил дацо нове, интересантне, дацо зме вообще нє обчековали же увидзиме, а дацо зме и научели нове коло организованя такей файти пикника. Кед нє инше, були зме наисце богатши за єдно важне спознанє – вшадзи мож, кед ше сце, та аж и у тим америцким “котлє за претопйованє рижних нацийох до єдней – до америцкей”, чувац и пестовац културни вредносци своїх предкох. Унуки и праунуки, та може и чукунуки дакедищнїх русинских виселєнцох зоз Карпатох тото нєшка, на їх шестим пикнику, потвердзели на найкрасши можлїви способ.

АЛБЕРТА

ЗА ПАНОЦА ПОШВЕЦЕНИ ЯНКО ГЕРБУТ

О. Янко ГЕРБУТ

Уж давно церква “Св. Володимира и Олґи” у Смоки Лейку у Алберти нє була така полна як 11 новембра того року, кед за паноца пошвецени **Янко Гербут.**

Архиєрейну литурґию оредвидзел преосвящени владика Кир **Лаврентиє Гуцуляк**, Епископ Едмонтонскей Епархиї, котри окончел дїю рукоположеня.

Найсвяточнєйша хвилька настала пред пол Служби кед преосвящени Владика поволал на молитву Св. Духу же би нового неоєрея обдаровал з духовнима дарами и силу за нове служенє Господу Богу, святей Церкви и Епархиї цо вон и пришагал зоз “Вирую”. Потим, о. Янко першираз облєк священїцки ризи, приял до рукох шицки дари потребни за Службу Божу а священство и вирни шпивали “Аксиос”. После того новопошв ецени неоєрей Янко станул ґу пристолу Владикови же би вєдно зоз другима священїками предлужел Архиєрейну литурґию.

Под час Святого Причастия вон перше запричащал своїх найблїзших, приятельох и парохиянох а по Служби дал свой неоєрейски благослов и дзелєл обращики.

По Литурґиї, отримани святочни полудзенок на котрим висловени вельочислени винчованки зоз жаданями же би Господ Бог обдаровал нового неоєрея зоз своїма ласками у його поволанки. Медзи нїма були и винчованки його найблїзших з Руского Керестура котри, нажаль, нє могли буц присутни його пошвецаню, як и телеграма винчованка преосвященого Владики Кир **Йоакима Гербута** и премиєра провинциї Алберта пана **Ралфа Клайна**.

Такой ютредзень, о. Янко як священїк служел першу Службу Божу у месце Редвотер дзе и шедзиско його парохиї. Иншак, коло тих двох спомнутих местох, о. Янко обслужує ище пейц места котри члени його парохиї.

О. Янко Гербут народзени 2 юния 1966 року у Руским Керестуре од оца **Владимира** и мацери **Меланиї**. После заончених шшейсц рокох теолоґийних студийох у Заґребе, 1991 року одходзи зоз Руского Керестура, перше до Нємецкей а потим до Италиї, до Риму, дзе єден час робел як асистент проофесора у Українскей Папскей Малей Семинариї. Концом 1995 року приходзи до Канади, до Едмонтну дзе ше рок познєйше повинчал зоз терашню супругу Ану. 26 марца 2000 року преосвяшени Владика Лаврентий Гуцуляк пошвецел го за диякона.

Новому неоєрейови винчуєме на многая и благая лїта.

В. Рац

СЛИКИ ЗОЗ ДАВНЕЙ АМЕРИКИ

На другим боку фотки котру обявуємe у новей рубрики “Слики з давней Америки“ пише: **Сликоване авґуста 28, 1961 року. У нас Кирбай Коцурски вше ше отримує у моїм доме у Барбертону. Малї зме госцох зоз краю, зоз Коцура, Амалия Новакова Фербанкс и єй муж Орвис. Вонка зме єдлї бо було барз горуцо.**

Фотка, значи, настала 1961 року у Барбертону, Огайо, УСА, у варошу у котрим пред даскельома дециениями жили велї войводянски руски фамилиї з Коцура, Керестура, Дюрдьова... На фотки з лїва на право: андя и бачи **Керестурик** (по походзеню з Коцура) и **Амалия Новак Fairbanks** та єй супруг **Orvis Fairbanks**. Фотка уж нєшка представя нєзаобиходни документ о нашей, рускей прешлосци ту у Америки, о нашим тирваню и, нажаль, нєставаню у тим новим швеце.

Фотку нам уступела панї Винаї зоз Виндзору котрей исту послали Керестуриково, иншак родзина Винайовим.

Модлїме шицких членох РДСА и читачох “Гласнїка“же би нам явели кед маю подобни “давни“ фотоґрафиї або голєм кед знаю же дахто други ма. Бо, приходзи час же бизме таки вредни документи о живоце Руснацох у Сиверней Америки обявйовали и призберовали до архиви нашого Дружтва. Значи, фотки буду обявени, копировани и **врацени** особом котри их пошлю.

Редакция “Гласнїка“

НОВИ МЕДЗИ НАМИ

ҐАЛУСКОВО ВИБРАЛИ САСКАЧЕВАН

Концом того лєта звекшало ше число Руснацох у провинциї Саскачеван: зоз старого краю ше до Канади преселєла **Ґалускова (Фа)** фамилия, **Михал** и **Марча**, и їх дзеци, **Любица** и **Йоаким**.

Ґалусково Керестурци, а затераз себе вибрали Норд Батлефорд дзе буду бивац, бо у тим месце маю блїзку родзину, Колошняйових и Еделинскових. Притулєнє ґу своїм то узвичаєна драга новоприселєнцох. З помоцу своїх блїзких лєгчейше найсц роботу, вибрац цо лєпшу часц места дзе купиц хижу, ошацовац же у хторих дутянох найлєпше куповац, та аж и лєгчейше национално ше зачувац у тим, за нас шицких, цалком новим швеце.

Под час Швета роботи на початку септембра мешаца у обисцу о. Янка Колошняя на госцину ше зишли Руснаци зоз Норд Батлефорду и Саскатуна преславиц їх врацанє зоз нащиви до старого краю, а то тиж була нагода представиц нових членох медзи нами. Ґалусково барз задовольни же ше такой од початку медзи Руснацами у Канади чувствую як кед би були у Керестуре у найлєпших його часох. Тройо члени фамилиї о пар днї по приходу такой достали и роботу. Плани пред нїма вельки, а понайвецей пред Любицу хтора би любела предлужиц школованє у архитектури.

Лю. Медєши

НАША АКЦИЯ ПОМОЦИ У 2000 РОКУ БУЛА: Призберованє пенєжних средствох за видаванє кнїжки

РУСКА ҐИМНАЗИЯ
РУСИНСКА ГИМНАЗИЈА

Най здогаднєме: Знагоди означованя **55 рочнїци** од снованя **першей ґимназиї** на руским язику у Руским Керестуре (1945-2000), **30 рочнїци** другей ґимназиї (1970) и **10 рокох** терашнєй (1990), а у рамикох пририхтованьох за ювилей **250 рокох школства Руснацох (1753-2003)** Основна школа и Ґимназия "Петро Кузмяк" з Руского Керестура и Дружтво за руски язик, литературу и културу з Нового Саду запланували видац кнїжку (пригодну публикацию) под назву **"РУСКА ҐИМНАЗИЯ"**.

Шицки факти о спомнутим периодзе ажурировала **Ирина ПАПУҐА**, професор педаґоґиї з Нового Саду и написала кнїжку **"РУСКА ҐИМНАЗИЯ"**. Кнїжка мала буц друкована на руским и сербским язикку у обсягу 14 друкарски табаки. Предрахунок видаваня (лєм сами друкарски трошки) виношел 28.500 динари а кед ше ту додало и други трошки пририхтованя, та обовязних прикладнїкох итд. цена по єдним прикладнїку була коло 160 динари (коло 8 DEM а за иножемство (кед ше урахую трошки посиланя кнїжки) коло 10 DEM або за цали тираж требало винайсц **коло 1200-1300 DEM!**

Понеже слово о школи котра и була и тераз є єдно з найзначнєйших жридлох кадрох при Руснацох, понеже велї особи, котри тераз активно допринoша у числених сферох дїялносци (индиректно и Руснацом у Войводини/Югославиї), вишли зоз лавкох тей Ґимназиї, абсолутно було лоґики пробовац и того року медзи нами, Руснацами-виселєнцами з Войводини, алє и медзи нашима приятелями ту на сиверноамерицким континенту, призберовац пенєжни средства як помоц, як подпору за видаванє тей кнїжки.

И була акция! <u>И удало нам ше!</u>

Маме назберане 112 американски долари, 375 канадски долари, 20 нємецки марки и 200 шведски коруни. Прераховане на DEM маме коло 750 марки зоз шицких жридлох.

Верце ми (подписнїк того напису), кед мам шицко тото у оглядзе - я НАСПРАВДИ ЗАДОВОЛЬНИ! Преношим подзековносц з боку Дружтва за руски язик, литературу и културу, з боку авторки кнїжки Иринки Папуговей а и сам дзекуєм на добрей дзеки шицким тим цо ше того року уключели до такей форми нашей дружтвеней активносци.

Кажда чесц!

Зоз приложеного списку мож видзиц же ше до нашей акциї уключели 17 особи зоз Канади, УСА, Австралиї. Нємецкей, Французкей и Шведскей. Акция була, дзекуюци Интернету, медзинародного характеру.

Рекламованє акциї було у нашим **"Гласнїку"**, потим на Интернету на руским и анґлийским язику, дакус познєйше (у авґусту) вишол и напис-рекламка о тим у **"The New Rusyn Times"** гласнїку Карпато-Русинского Дружтва зоз УСА. Можлїве же и з того жридла сцигню пенєжни средста.

Мож повесц же акция нє була така масовна як цо ше, можебуц, обчековало з оглядом на розшатосц Руснацох по цалим швеце односно, по тим же ше якош обчековало же ше одозву и велї бувши професоре и школяре тей Ґимназиї одн. Основней школи у Руским Керестуре. Медзитим, тримаме же маме посцигнути квалитет, напредованє у одношеню на прешли рок, и суму пенєжу котра, з нашого боку, абсолутно задоволююца.

А маме тиж, и наздаванє же подобни акциї у будучносци буду ище прилапенши и потриманши. Бо, **рускому слову, рускей кнїжки НАСПРАВДИ потребна помоц**.

ДОК ЄСТ РУСКОГО СЛОВА ПОТАМАЛЬ ЄСТ И НАС, РУСНАЦОХ!

СПИСОК ОСОБОХ КОТРИ УПЛАЦЕЛИ СРЕДСТВА ЗА КНЇЖКУ "РУСКА ҐИМНАЗИЯ"

(пошороване так як средства уплацовани)

Мено и Презвиско	Одкаль є	кельо уплацел, -ла
1. Желимир ПАП	Сидней, Австралия	12 USD
2.Славомир ОЛЕЯР	Торонто Канада	20 CDN
3.Гавриїл КОЛЄСАР	Киченер, ,,	20 ,,
4. Михайло БАРАН,	Нємецка	10 DEM
5. Зоран и Сенка ФИРИС	Шведска	200 Шведскки коруни

6. Силвестер НАДЬ Париз, Французка 10 ,,

7. Michele PARVENSKY Nazareth, PA USA 100 USD
8.Михайло БУДИНСКИ Киченер, Канада 20 CDN
9. Славко ПЕРЕПЕЛЮК Мисисаґа, Канада 20 ,,
10. Владимир САКАЧ Торонто, Канада 5 ,,
11. Юлин РАЦ Киченер, Канада 10 ,,
12. Владимир и Ивана САБАДОШ Киченер 100 ,,
13. Михайло ШИМКО Сарния, Канада 20 ,,
14. Михайло ДУДАШ Едмонтон, Канада 20 ,,
15. Юлиян САБАДОШ Киченер, Канада 100 ,,
16. Елемир ШИМКО Саскатун, Канада 20 ,,
17. Меланка и Владимир КОЛБАС Киченер, Канада 20 ,,

Ценїме, од шерца, прилоги шицких алє тримаме же треба голєм на хвильку визначиц добру дзеку тих особох цо подаровали найвисши суми:

Панї **Мишел А. Парвенски,** професор хемиї з Назарету у Пенсилваниї, иншак Рускиня по походзеню зоз Земплину, кед дознала з приватней преписки о тей акциї - уж о пар днї уписала 100 американски долари. О тей особи ище надосц учуєме понеже вона велики активиста у Карпато-Руским Дружтве, почитує и помага свойо, виглєдує власни коренї, путує до Европи на фестивали медзи Лемками, у Медзилаборцох, у Ужгороду, виглєдує по архивох, фотографує шицки древени церкви на Карпатох, по нєшка дала на тисячи годзини волунтирскей добродзечней роботи на добробит людзох, своїх ближнїх а цо потвердзує и факт же ше подняла буц кума-старатель єдного индиянского хлапчика-широтки у Индиянским резервату у, ОКРЕМЕ ЛЮБИ КУЛТУРУ И ЯЗИК НАС, ВОЙВОДЯНСКИХ Руснацох и пририхтує ше послац даскельо пакети помоци (литература з хемиї, мерни инструменти, рижни хемикалиї итд.) до Ґимназиї у Руским Керестуре...

Уж по други рок ше явя як значни добротвор и **Владимир Сабадош** зоз свою дзивку **Ивану**. Того року вони подаровали 100 канадски долари за помоц спомнутей книжки. За кажду похвалу таки ґест, заслужує кажду подзековносц таке чувство потреби за помоцу книжкох котри виходза на руским язику. Владимир у каждей хвильки ТВАРДО ВЕРИ И ЗАКЛАДА ШЕ же така активносц потребна, та гоч и частейше у року. Вон у подполносци свидоми чежкосцох у друкованю руских книжкох у жеми.

Як видзице, **наш Юлин**, (**Юлин Сабадош**), предсидатель РДСА, и з тей нагоди дошлїдни - даровал 100 канадски долари и у тей нагоди, а я лєм приблїжно знам же на келї ище места , и у нашей дїялносци алє и ширше, вон и його супруга Ана даваю помоц, подупераю рижни добродзечни активносци ту у Онтарию. Медзитим, нїхто з нас нє будзе знац комплетни список дзе вони шицко помагаю.

Шицки уписнїки маю єден прикладнїк книжки у рамикох предплати а тото цо прейґ того, нєсебично дарую Дружтву за руски язик як средства помоци за видаванє книжки.

КНЇЖКА ВИДРУКОВАНА!

Перша (менша) часц тиражу була видрукована за Дзень школи у Руским Керестуре, кед була и перша промоция книжки, а векшу часц тиражу друкарня видала аж кед сцигли нашо пенєжи, наша помоц тей книжки!

У пригодней нагоди прикладнїки книжки **"Руска гимназия"** буду придати каждей з особох цо помогли видаванє тей значней и интересантней книжки о образованю и воспитаню Руснацох у Войводини од часох приселєня, пред 250 роками, та по нєшка.

Г. Колєсар

МЛАДЕЖСКИ АЛБУМ

ТАНЯ ПОЕТЕСА

Таня Рацова зоз Канори у провинциї Саскачеван и звичайна и нєзвичайна млада дзивка. У октобре будзе мац 17 роки, школярка є другей класи штреднєй школи. Люби шицко, а понайвецей рисовац, грац, танцовац. Добри є тиж спортиста: бави одбойку, фодбал, кошарку, бадминтон, добре бежи. Нєг того медзи канорску младежу хто нє позна Таню, а кельо лєм Канорци задовольни куповали у централней предавальнї кед их Таня под час лєтного школского роспуста услужела вше зоз полним ошмихом и приємним словком-двома. З єдним словом, Таня успишно находзи свойо место у швеце коло себе.

Прешлого року у Штреднєй католїцкей школи у Принц Алберту, Саскачеван, Таня посцигла барз високи успих, просекова оцена *95,* а тиж так є наградзена зоз музичну стипендию за найлєпши наступ на фестивалє у Йорктону и за найлєпшу школярку українского язика за возрост дзевятей класи.

Таня уж вецей раз була у нас госц, а и ми тиж у Рацових, алє и попри доброго познанства и приятельства, особне вельке нєсподзиванє ми було же ценка, висока, вертка, умильна и вше добре розположена Таня пише поезию на анґлийским

язику. Дознал сом же вона склада барз добри стищки, слова виповедзени нє лєм зоз чувствами, алє моцно подкрипени зоз роздумованьом озбильней, одроснутей особи. Таньово власни искуства виповедзени през поезию можу буц часц живота каждей звичайней особи, та ше єй поезию чита як интимну розгварку зоз самим собу у хвилькох глїбокого роздумованя. Таня поетеса так постава часц швета и других людзох.

Таня Рац

На памятку моєй баби

Анї цихосц тащок
Нєдостаточна означиц мою жалосц
Же хтошка пошол до вичносци,
Хтошка кого сом лєдво и видзела.

Нїжних лїсточкох квитка
Нє будзе навики,
А тото праве таке и зоз ню,
Же останє лєм паметанє.

Прешвечена сом же вона ише щешлївша
Там у жеми бисерних капуркох.
Сцела бим єй повесц о моєй любови,
Алє то тераз уж пребарз позно.

И гоч слунко и далєй швици
И птици нависоко лєца,
Чувствуєм же єдней моєй часци
Уж вецей ту нєт.

(Писня написана и обявена по анґлийски у The Sands of Time, The National Library of Poery, Owings Mills, MD, 1997, а поруски преложел Лю. Медєши)

НАШО ДИПЛОМЦИ

НА РАДОСЦ РОДИЧОХ КОЛЄСАРОВИХ

Зоз новинох **“The Expositor”** преношиме фамилийни винчованки у рубрики “Дипломованя“ а ґу нїм ше и ми щиро придружуєме понеже слово о наших младих котри удатно закончую високи ступнї образованя.

Винчованки Сениї КОЛЄСАР, дзивки Мироня и Людмили Колєсар, котра дипломовала на Квинс Универзитету у Кинґстону зоз званьом Бечелор оф саєнс (гонорс).

Сения тераз преподава анґлийски язик у стреднєй школи у Инакити, Япон.

Шицки зме барз горди на тото цо ши посцигла!

Любя це твойо мац, оцец, Растїк и Мишел.

Такой шлїдзи и тот текст:

Винчуєме, нєт вецей наукових тезох же биш ше старал пре нїх! На початку новембра Растїк Колєсар приял Диплому маґистра у образованю на Брок Универзитету. Будзе то прилог до його колекциї дипломох – Бечелор оф Едюкейшн зоз Универзитету Заходни Сидней у Австралиї и Бечелор оф Кинезиолоджи зоз МакМастер Универзитету. Растик тераз преподавач на W. Ross Macdonald школи за цемних.

Шицки зме барз горди на тото цо ши посцигнул!

Любя це твойо мац, оцец, Сени и Мишел.

РУСНАЦИ У ШВЕЦЕ - НАШО У НЄМЕЦКЕЙ

VI Руски Кирбай у Минхену

VI Кирбай Руснацох у Нємецкей отримало ше 21 октобра 2000 року у сали українского дружтва у Минхену.Такой на початку манифестациї, на 14.00 годзин, був привит госцох и заєднїцка розгварка при кафи и смачнима тортами и колачми, цо вредно порихтали и принєсли нашо ґаздинї.На 6.30 годзин була отримана Служба Божа хтору служели священїки **Яков Новак** и **Яким Дудаш** а потим було и заєднїцке сликованє у церкви, за памятку на тот дзень.

После служби сердечно привитал шицких присутних госцох и членох Дружтва председатель Руснацох Нємецке пан **Силвестер др. Кухар**. Вон отримал кратку бещеду о терашнєй роботи дружтва и подзелєл дарунки найактивнєйшим членом за їх сотруднїцтво и помоц у роботи Дружтва – подпредсидателки Дружтва панї **Марии Шретер**, касирови панови **Михайлови Штефанкови**, панови **Михайлови Русковскому** и **Меланки** и **Йоакимови Рибович**. Госци того вечара були Руске дружтво зоз Швайцарскей (зоз председателем дружтва панї Меланию Футо на чолє), пан **Гавриїл Гатинґер**, заступнїк Руснацох у Мадярскей, панї **Нада Бесерминї** зоз Торонта у мено Руского Дружтва Сиверней Америки и пан **Андреас Футо**, касир Униї Руснацох, хтори ше представел и зоз кратку бешеду.

Дружтво Руснацох Швайцарскей достало з тей нагоди заставу зоз руским гербом, хтору зробела Меланка Рибович.

За веселу атмосферу ше остарали музичаре зоз Петровцох под управу пана **Силвестера Медєша**, хтори зоз свю музику допринєсли же би вечар був весели и приємни, задоволєли шицких присутних и поздогадовали на стари край.

Шицки присутни мали нагоду послухац писнї наших и других писательох, на руским, сербским и нємецким язику, хтори порихтала литерарна секция и пречитали **Михайло Штефанко , Олеся Рац** и **Таня Рибович**. Кажде мал можлївосц купиц руски кнїжки, словнїки и касети.

Того вечара сала и подиюм за танєц були пополнєти зоз коло 120 госцами и членами котри зоз своїм присуством звекшали святочносц. За смачне єдзенє, односно за шведски стол ше остарал пан **Владимир Синко**.

Був то, з єдним словом, вечар вешеля, шпиваня, танцу и франтованя.

Т. Рибович

ИДЕЇ, ПРЕДКЛАДАНЯ И РОЗДУМОВАНЯ

Uz tomu cas:

OSVIZIC ORGANIZACIJU DRUZTVA

Zoz zakoncenjom toho roka napoljnji se pejc roki od snovanja nasoho Ruskoho druztva Sivernej Ameriki. Virojatno ze to dobra nahoda pozdohadovac se jak prislo do toho ze Druztvo osnovane i jak cekla Snovateljna skupstina. Medzitim, prisol uz tomu cas reorganizovac Drustvo.

Nas, Rusnacoh, jest u Kanadi vse vecej, a gu tomu rozosati zme na kolosalnej teritoriji, od Ontarija po Britansku Kolumbiju. Zas ljem, pokus se mi to i koncentrujeme. Tak uz cislena i dobre poznata ruska kolonija u Kiceneru. Gu njej se prituljuju i Rusnaci u Torontu i Hamiltonu, hoc bi sami po sebe i to mohli buc tiz tak okremni grupi-koloniji. Z casom nam virosli isce dva veksi grupi Rusnacoh: u Alberti (prevazno u Edmontonje) i Saskatchewanu (Saskatun i Nort Batleford). Nje treba prizabuc ze u Zjedinjenih Americkih Derzavoh tiz krasne cilo nasih ljudzoh, a mi se medzi sobu trimame vjedno. Co vecej, Ruske druztvo Sivernej Ameriki i osnovane tak ze bi oblapelo sickih nasih Rusnacoh na tim kontinentu.

Zpocatku bulo barz dobre ze naso Drustvo osnovane jak monolitna organizacija, a zoz sidziskom u Kitceneru, tam dze jest nasih najvecej, a geografski tiz dzeska na stredku od sickih grupoh. Preto u roboti Druztva brali ucasc ponajvecej Rusnaci zoz Ontarija. Dobre ze Drustvo nasa zajednjicka organizacija i treba tak naj ostanje, bo zjedinjeni mame vecej moci za sicko

Teraz jest moci (a dumam ze i potrebi), organizovac naso Drustvo jak zajednjicku organizaciju teritorijalno - po mesnih i teritorijalnih podruznjicoh. Mi se, tu toti u Alberti i Saskatchevanje, pocali radzic ze jak bi bulo najljepse zorganizovac se do roboti na pestovanju nasej ruskej kulturi i tradicijoh, a ze bi to bulo u ramikoh Ruskoho druztva Sivernej Ameriki.

Terasnji Status Druztva predvidzuje snovanje podruznjicoh po teritorijalnim principe, alje ljem u nacalje. Trebalo bi to podrobnjejse premenjic i omozljivic clenom htori scu, ze bi se organizovali okreme, do podruznjici po mesce abo teritoriji bivanja. U takim slucaju, Druztvo bi ostalo zajednjicka, monolitna organizacija, zoz svojima podruznjicami. Podruznjici bi se trebali registrovac pri svojih derzavnih vlascoh. Medzi insim, na taki sposob, podruznjici bi mali mozljivosc ljehcejse vipoljnjovac svojo njepostredni potrebi i legitimno organizovac svojo okremni shodi. Tiz tak, mali bi ljepsi sansi konkurovac za materijalnu pomoc tam dze se taka pomoc dodzeljuje.

Ked se Drustvo teritorijalno organizuje, treba budze zoz tim usohlasic i sostav najvissoho cela Drustva. Najljepse bi bulo na predstavnjickim/

delegatskim principe. Gu tomu, treba rahovac i zoz tim ze sucasni sredstva komunikovanja omozljivjuju otrimovac shadzki, a nje putovac i shodzic se na jedno mesto. I taki sposob roboti viversnjih celoh Druztva bi osvizel nasu robotu, a virojatno i zmocnjel komunikovanje medzi nami.

Ljubomir Medjesi

ПЕРЕПЕЛЬКОВО ОТВОРЕЛИ РЕСТОРАН

“МАРКО ПОЛО“ НА РУСКИ СПОСОБ

Славко и **Оленка Перепельково**, по походзеню Керестурци, у Канади 5 роки алє уж о рок-два як ше ту уселєли похопели же лєм з власну роботу, и за себе и свою фамилию, годни обезпечиц просперитет. Искуство котре принєсли зоз Югославиї и Нємецкей дополнєли з тутейшим и - ришели отвориц самостойни ресторан у Торонту. Ришели и – зробели !

Концом новембра зволали до красного обєкту ресторана под назву “Марко Поло“ своїх приятельох и познанїкох же би их почасцели знагоди дїї отвераня. Коло 40 особи з тей нагоди уживали у смачно поставеним Шведским столє на котрим могли виберац прашецину, биф и пульчецину з роштиля, рижни лакотки и напої по власним виборе, хто кельо сце и може. Винчованки и жаданя за успих у самостойним бизнису виповедзени з боку шицких присутних а з тей нагоди и ми ше ґу тому приключуєме, винчуєме Перепельковим на тим значним крочаю у їх живоце и жадаме вельо успиху и красни профит у їх бизнису. Источасно, преношиме поволанку Оленки и Славка шицким нашим членом:

Кед вас драга принєше до Торонта зайдзце до нашого ресторану и будзеце нам мили госци. Препоручце нас и вашим познанїком и приятельом. И знайце - анї єден ресторан у Торонту нє понуйка таки богати мени а за таку вигодну цену як цо то случай у ресторану “Марко Поло“!

VIII РУСКИ БАЛ
РУСКОГО ДРУЖТВА СИВЕРНЕЙ АМЕРИКИ У КАНАДИ

Информуєме шицких Руснацох у цалей Сиверней Америки як и їх приятельох же осми **РУСКИ БАЛ** отрима у дньох коло Валентинового дня, соботу - фебруара 2001 року у просторийох **Slovenian Association "Sava", Breslau, Ontario**.

Нєт сумнїву же з прешлорочним балским вешельом були задовольни шицки присутни. На новим месце, з новим менийом за смачну вечеру, з тунїм а добрим напойом, з одличну музику а у веселим амбиєнту – був то єден паметлїви вечар дзе вецей як 110 присутни уживали до позно вноци.

И того року будзе так - и лєпше, и веселше, и розкошнєйше... Богата и смачна вечера, напой по дзеки каждого, слатки лакотки за котри ше, як и звичайно, постараю нашо ґазднї. И атмосфера, наша, домашня, руска, войводянска... Може же знова пар нашо млади красавици або нашо вредни андї украша вешелє на тот способ же приду на тот, перши бал котри отримуєме у новим, Трецим милениюме, облєчени до нашей красней, традицийней рускей ношнї.

Вечера зоз соками и лядом (по потреби) як и спомнутим бендом виноши **$35.00 по особи.** Дзеци без огляду на роки старосци плаца **$20.00** (лєм вечеру), а то важи и за старших, пензионерох..

Поволуєме шицких Руснацох и їх приятельох, окреме младих та и пензионерох же би пришли на Бал и препровадзели красни хвильки як зоз своїма найблїзшима так и зоз другима познатима уживаюци у писнї,у музики зоз краю и цалого швета.

Управни Одбор РДСА

ЧЕКАМЕ ВАШО ПРИЯВИ!

За наиходзаци швета предкладаме вам рецепт наволани

ОРЕХОВО КОЛЄЧКА

Од материялу потребне: 3-4 жовчки, 20 дкґ марґарину, 40 дкґ муки, 1 ложичка пращку за печенє , пол шольки млєка. Виммишац добре марґарин, додац єден по єден жовчок и друге. Замишиц цесто, подзелїц на 2 часци и на ценко го розогнац, намасциц зоз филом и скруциц до ролнох. Резац на фалатки (коло 46) и печиц на температури 370 Ф коло 15-20 минути. Упечени колєчка оваляц у мелким цукру до котрого зме положели дакус ванилиї.

Фил: 150 дкґ млєти орехи, 20 дкґ цукру, 3 бильчки (добре витрепац и покус додавац цукер), 3 ложички руму або венилиї.

Смачного!

М. Колбас

ДОНАТОРЕ XVI РУСКОГО ПИКНИКА

За лєтнї пикник Руснацох у Онтарию прашатка даровали (з лїва на право) **Яни** и **Любка Колбас** на чесц радосци же постали млади дїдо и баба, и їх син **Мирослав** котри постал бачи (нє маме го на фотки), прашатко даровала и фамилия **Яника** и **Любки Сеґеди**, на фотки су з мацеру Леоницу з Нового Саду, а баранче даровали **Владимир** и **Славка Шинково**. Славка лєм даскельо днї пред тим припутовала зоз Югославиї ґу мужови.

(Фотки на остатнїм боку)

Информатор пририхтал:

Гавриїл КОЛЄСАР

Редакция информатора:

Михайло БУДИНСКИ (МБ)
Мелания КОЛБАС (МК)
Гавриїл КОЛЄСАР (К)
Любомир МЕДЄШИ (ЛМ)
Владимир РАЦ (В)

Тел. : **(519) xxxxxxxx**
Редакцийни емаил:
xxxxxxxxxxxx
Адреса редакциї:
Za Hlasnjik
xxxxxxxxxxx
Kitchener, ON
N2R 1E9

Илустрациї у тим чишлє:
Мелания Колбас
Векшину фоткох зробел:
Яни Сеґеди

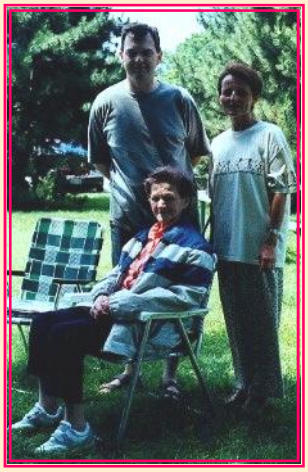
U V A H A: (Hlasnjik vecej nje vihodzi, znači adresi, emaili, telefoni najvirojatnjejše nje funkcionalni. Ljem teksti, napisi, vistki mozu poslužic jak hradza i žridlo eventulanih podatkoh o osoboh viseljencoh i podjijoh medzi viseljencami u Kanadi i Ameriki)

ДОНАТОРЕ XVI РУСКОГО ПИКНИКА

З ФОТО АЛБУМУ
2000

Фотка зоз Кирбаю у Минхену, после Служби Божей, дзе ше сходза нашо Руснаци на роботи у Нємецкей

Заєднїцка фотка учашнїкох на Трецим руским пикнику под назву “Едмонтонски прадки” у Едмонтону, Алберта

Нашо дзеци зоз Саскатуну и Кенори у Саскачевану як ґлумци у театралним фалаце “Тисячрочя” Любомира Медєша

Деталь з програми Slavjane Folk Ensemble на Русинским пикнику у Питсбургу

На Єшеньским пикнику у Вудстоку (Онтарио) найвитирвалши “кибицерки” при рибарох бул тот букет наших дзивкох и супругох. И, вера, вредзело – даскельо кабли терпешох и билей риби змесцени до замарзовачох...